

Drachten 8 juni 2022

Geachte Mevrouw Van der Wal,

Hierbij mijn reactie op uw voornemen de toch al zeer beperkte jachtlijst verder te beperken. Jagers zijn namelijk heel goed in staat zich de noodzakelijk beperkingen zelf op te leggen.

Hoogachtend,
F.H. Horbeek

Geachte mevrouw van der Wal,

Naast lid van drie wildbeheereenheden ben ik lid of donateur van 14 natuurverenigingen, waarmee ik maar duidelijk wil maken dat het mij niet gaat om maar wat te kunnen schieten, maar om beleving, belangstelling en liefde voor de natuur.

We leven in Nederland in een land waar we niet meer kunnen spreken van een wilde natuur, maar in een land waar een balans moet worden gevonden tussen stukken micro natuur en een maatschappij, die haar economische en sociale eisen stelt aan landschappelijk Nederland.

Als kleine jongen van 10 tot 13 jaar struinde ik al in de duinen en mocht ik al mee op drijfjacht in de winter en eendenjacht in de zomer op het Hogeland in Groningen. Daarna heb ik in mijn pubertijd en later in mijn werkzame leven niet meer gejaagd omdat de tijd en de gelegenheid ontbraken, maar ik ben altijd actief gebleven in de natuur, vooral als vogelliefhebber.

Ik heb na mijn pensionering in 2003 in 2008 het jachtdiploma behaald en daarna nog meerdere diplomas' en certificaten, zowel in Nederland als in Duitsland en Groot Brittannië. Na een aantal gastaktes heb ik vanaf 2014 het jachtrecht verworven op twee velden van respectievelijk 300ha en 80 ha. Voor zover deze velden eigendom zijn van boeren, verricht ik als tegensprestatie de schadebestrijding van mollen t.b.v. de kwaliteit van het gras als veevoer en het verjagen van ganzen d.m.v. afschot tegen vraat en vervuiling door mest. Daarnaast ben ik actief bij de bestrijding van roofwild t.b.v. het behoud van fauna, o.a. weidevogels. Ter completering van de beide jachtvelden betaal ik jachthuur aan Staatsbosbeheer, de Provincie en een liefdadigheidsstichting.

Ik ben gemiddeld 3 ochtenden en/of middagen actief in beide jachtvelden ten einde de wildstand te monitoren en daarnaast doe ik uiteraard mee aan alle tellingen niet alleen in mijn eigen jachtvelden, maar ook daarbuiten. In het bijzonder mijn bijna dagelijkse monitoring en het regelmatige contact met de grondeigenaren en grondgebruikers geeft een beter inzicht in de aanwezige soorten dan éénmalige tellingen. Tellingen van wild zijn altijd trendtellingen en sterk afhankelijk is van plaats, tijd, weer en situaties. Jagers weten dit als geen ander, want zij tellen niet één of twee maal per jaar, maar bij ieder bezoek aan hun veld, hetzij 's morgens, 's avonds of 's nachts.

In het bijzonder weten wij dat de hazenstand sterk afhankelijk van het weer doordat jonge hazen bij langdurige regenval in het voorjaar niet overleven door afkoeling en door vatbaarheid voor ziekten zoals coccidiose. Aangezien niet alleen de buien plaatselijk kunnen verschillen maar ook het land en de grondsoorten en daarmee de bodemvochtigheid kan de stand dan ook lokaal enorm verschillen, hetgeen ik met regelmaat kan vaststellen in mijn beide jachtvelden.

Bij mijn jachtactiviteiten hanteer ik het principe van “wise use”. Ik en met mij de meeste jagers willen er namelijk voor meer dan 100% zeker van zijn dat ze een evenwichtige wildstand in hun velden minimaal kunnen handhaven en bij voorkeur verbeteren.

Ik ben namelijk van mening dat, willen we in een dichtbevolkte maatschappij als Nederland nog enige natuur behouden, een evenwicht moeten vinden tussen enerzijds de natuur en anderzijds de maatschappelijk en economische noodzaak.

Misschien ter verluchting van al deze ernst nog enkele onvergetelijke ervaringen, zoals wachtend op een reebok met een bij een duel tussen twee bokken mogelijk dodelijke enkele spits, die ik voor de bronst neer wil leggen, twee hazen binnen drie meter afstand peuzelend op een stengel, een andere keer een koolmees op de loop van mijn buks en ook nog een keer een spreek op mijn pet.

Hoogachtend,

F.H. Horbeek